

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Сіверська міська рада
Бахмутського району
Донецької області**

вул. Центральна, 8, м. Сіверськ,
Донецької обл., 84522

*Про підготовку пропозицій щодо
удосконалення проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України у відповідності до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та постанови Кабінету міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Сіверської міської ради Бахмутського району Донецької області «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Сіверську на 2018 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом від 12.05.2017 № 15-04/865.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної депутатської комісії Сіверської міської ради з питань економічної та інвестиційної політики, бюджету, фінансів щодо його регуляторного впливу та аналізу регуляторного впливу проекту рішення (далі – АРВ) на відповідність вимогам статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) встановлено наступне.

Підпунктом 1.1 пункту 1 проекту рішення передбачається встановити податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та його елементи.

Підпунктом 1.2 пункту 1 проекту рішення - транспортний податок та його елементи.

Підпунктом 1.3 пункту 1 проекту рішення – земельний податок та його елементи.

Підпунктом 1.4.пункту 1 проекту рішення - єдиний податок та його елементи.

Підпунктом 1.5 пункту 1 проекту рішення – збір за місце для паркування транспортного засобу та його елементи.

Підпунктом 1.6 пункту 1 проекту рішення – туристичний збір та його елементи.

1. Податковий кодекс України (далі – Кодекс) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 Кодексу сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів. Їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному Кодексом.

Згідно з вимогами підпункту 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 Кодексу при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 Кодексу з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

Принагідно зазначаємо, що у проекті рішення відсутні окремі обов'язкові елементи, що визначаються під час встановлення податків відповідно до вимог статті 7 Кодексу (наприклад, податковий період, строки та порядок подання звітності про обчислення та сплати податку).

2. Пунктом 7.3 статті 7 Кодексу зазначено, що будь-які питання щодо оподаткування регулюються Кодексом і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до цього Кодексу та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства.

Відповідно до пункту 8.3 статті 8 Кодексу до місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Кодексом, рішеннями сільських рад у межах їх повноважень і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.

Відповідно до пункту 12.4 статті 12 Кодексу до повноважень сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, щодо податків та зборів належать встановлення ставок місцевих податків та зборів в межах ставок, визначених Кодексом, а також визначення переліку податкових агентів згідно із статтею 268 Кодексу.

Водночас проект рішення не в повній мірі відповідають вимогам Кодексу.

Так, підпунктом 266.2.1 пункту 266.2 статті 266 Кодексу визначено перелік об'єктів оподаткування, однак зазначена норма відсутня в підпункті 1.1 пункту 1 проекту рішення, який не узгоджується з вимогами Кодексу.

Також, рекомендуємо підпункт 1.1 пункту 1 проекту рішення доповнити посиланнями на положення пунктів 266.2, 266.5, 266.6, 266.7, 266.8 та 266.9 статті 266 Кодексу, відповідно до вимог яких визначається об'єкт оподаткування, податковий період, обчислюється база оподаткування, визначається порядок обчислювання сум податку, порядок сплати та строк.

Крім зазначеного, положення додатків 2-5 проекту рішення також потребують приведення у відповідність до вимог Кодексу. Наприклад, пункт 3 та 4 додатку 2 проекту рішення пропонуємо привести у відповідність до пункту 267.3 та 267.4 статті 267 Кодексу. Також, рекомендуємо додаток 2 проекту рішення доповнити посиланнями на положення пунктів 267.7 та 267.8 статті 267 Кодексу, відповідно до вимог яких визначається порядок сплати податку та строк.

Вимогами підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 Кодексу встановлено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Водночас підстави для надання податкових пільг та порядок їх застосування визначаються виключно Кодексом (стаття 7.4 Кодексу).

Так, пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

Отже, пропонуємо редакційно впорядкувати текст підпункту 1.1 пункту 1 проекту рішення, а саме визначити обов'язкові елементи відповідно до статті 266 Кодексу.

Крім зазначеного, положення інших підпунктів 1.2 – 1.6 пункту 1 проекту рішення також потребують приведення у відповідність до вимог Кодексу. Наприклад, підпункт 1.2 пункту 1 проекту рішення до вимог статті 267 Кодексу.

Щодо підпункту 1.3 пункту 1 проекту рішення, яким планується затвердити елементи земельного податку, зазначаємо, що цей розділ одночасно включає положення щодо земельного податку та орендної плати, що не відповідає вимогам Кодексу, та потребує розмежування.

Відповідно до підпунктів 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 Кодексу плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Таким чином, положення додатку 3 щодо встановлення земельного податку та орендної плати за земельні ділянки комунальної власності

пропонуємо викласти окремими додатками, а їх норми привести у відповідність до вимог Кодексу (наприклад, підпункт 1.3.11 пункту виключити), а самі положення привести у відповідність до статей 269 – 283 Кодексу.

Підпункт 1.4 пункту 1 проекту рішення (єдиний податок) пропонуємо привести у відповідність до вимог глави 1 розділу XIV Кодексу.

В свою чергу, підпункт 1.5 пункту 1 проекту рішення – статті 268-1 Кодексу, підпункт 1.6 пункту 1 проекту рішення – статті 268 Кодексу.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення до вимог чинного законодавства України.

Підсумовуючи наведене вище, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятих альтернатив.

Одночасно зазначаємо, що наданий АРВ не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (АРВ), викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Водночас при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним описом проблеми – не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема має найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми.

Разом з тим, однією з цілей державного регулювання згідно з розділом 2 АРВ є встановлення місцевих податків і зборів з урахуванням платоспроможності суб'єктів господарювання та відповідно потреб місцевого бюджету.

Однак, жодного обґрунтування проектних розмірів ставок в АРВ не наведено.

Крім того, у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробником не наведено жодного альтернативного способу досягнення цілей, чим порушено пункт 5 Методики, згідно якого при визначенні та оцінці прийнятних альтернативних способів досягнення цілей державного регулювання наводяться не менше ніж два можливих способи.

Також, розробником не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволяє об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, принципу збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У свою чергу, у розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акту, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

При заповненні розділу VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником також не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо

забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи витрати держави не є оптимальними і не містять ознак корупційних ризиків.

М-Тест згідно з Додатком 4 до Методики проведено формально, у всіх позиціях проставлені нулі, що не дозволяє виміряти вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва, не оцінено витрати, які вони понесуть внаслідок провадження регулювання, та, як наслідок унеможлиблює визначення необхідності вирівнювання питомої вартості навантаження між суб'єктами великого, середнього та малого підприємництва шляхом запровадження компенсаторних механізмів для суб'єктів малого підприємництва.

Наступний розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики, а саме розробником не визначено такого обов'язкового показника результативності регуляторного акту як рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта, а також додаткових показників, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта. При цьому, не наведено прогнозних значень цих показників.

Порушення розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності та заходів з проведення відстеження результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування впровадження даного проекту регуляторного акта.

За результатами розгляду цього листа, просимо у порядку, встановленому Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», надіслати на адресу Державної регуляторної служби України доопрацьовані редакції проекту рішення Іванівської сільської ради Волноваського району Донецької області «Про місцеві податки» та аналізу регуляторного впливу до нього для отримання пропозицій на відповідність цього проекту регуляторного акту вимогам статті 4 вказаного Закону.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

К.М. Ляпіна